שלאורם עיון תפלה ונראה׳ הא דאמרינן פ׳ ע״כ ע׳
כפרטי׳ רפ׳ עיון תפלה שמינעה ותכ׳ התקיים תפלתו
שיחשוד בן שטטה שהתקיים תפלתו עוערתו עמרי׳
ואי׳ הה״א דגט פשוט צריך להיות הפ׳ שיוא׳ ההדרך
תפלתו והה׳ רפ׳ החפני׳ אין דמי׳ שאורם אומ׳ פי׳
פיה ותיהן כפעלים הזה עיון תפלה ס׳ וכן פ׳ כ׳ל שנב
תיתי לי דיילית עיון תפלה ההי׳ פ׳ שמהדרך
תפלתו צדיקים נכתב׳ לאלתר לחיים תימ׳
מה צדיקים יש שמתי׳ קודם זמנן ואעפ״ שיש
להם רוב זכיות ומיעוט עונות ויש רשעים מאריכ׳
ימים וי״ל דיש הרבה צדיקי׳ שהקב״ה פוקד עליה׳
עונם ומתים כדאמ׳ פ״ק דחגיגה הן בקדושיו לא
יאמין ולפי שלא יחטאו נפטרין קודם זמנן וצדיק׳
לאו דוקא אלא צדיקים לפי הדין ולאותו שנחתם רע
למיתה אחר רשעים לפי הדין קרא ק״ש ולא
מנח תפלי׳ אי׳ ר״ק דא׳ מדרש ס׳ העוסק סתו׳
פטור מן התפלין והקוראו ק״ש מעסק בתורה וזאת
היא עוזרתו מפושעי ישראל קנסן ולת״פ׳ קרקפתא
דלא מנח תפלי׳ משכל ביון שאז מה הועילו רעשו
אלו אומ׳ יום אין מנוח׳ אותם לפי שאין נהרי׳ ישה׳
לפי שעריכן נקי׳ נקי׳ כלישנא לית לן בה הג״ה ואי׳
עוד מותי להחזיק רשע שו׳ לית׳ הא דקי׳ לית לן בה
לא דאיגע מאי פושעי ישר׳ אומ׳ כמו עוסר כל יום
ח׳ שעה דאי משו דצריך נקי׳ נקי׳ וכי א״א לשמן להיות
נקי׳ כ׳ שעות הם מתחלת כמות יום אור עד
אחר סיום יח מכות ועוד הוכן דאורם אוחז סהב
שיש בה ט׳ העטרה ואי׳ מהדרין כל להיות נקי כמו
כ׳ שעשו לכך ועוד שותן מססות שיכל לאוחז כ׳
מעצמו להיות נקי׳ עכ״ל הג״ה ושאלו מחזי׳
רב נחשון גאון מהו להתענות בר״ה והשיב
מהו אסור להתענות בין מדברי תורה בין מדברי קבל׳
בין מדרבנן בין מתלמוד׳ מדברי תורה מנין לפי
שהיו כלו׳ עם שאר מועדות וכתי׳ בה מקרא קדש
ודרשי׳ בספרי קדשהו במאכל ובמשתה ובכסות נקיה
וכן כמכי׳ אומ׳ מקרא קדש קדשהו במאכל בכסות נקיה וכשאר
שאר יט׳ במאכל ובמשתה ובכסו׳ נקיה ובתפלה ועוד
דהא לא יקרי חג כל המועדי׳ דכתי׳ בכסה ליום חגנו
ואיזהו חג שהחדש מתכסה בו הוי אומ׳ זה ר״ה
ועוד דקרי ליה חג ממקום אחר דכתי׳ ושמחת בחגך
ואל יאמר הואיל וכל המועדות נקרא׳ הא ואמרת
טובה לשאר יט׳ מדברי קבלה מנין שכך כתב
בעזרא שנ׳ ויאמר להם לכו אכלו משמני׳
ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש ה׳
היום לאדוננו ועניין זה בר״ה כת׳ דכתי׳ באחד לחדש השביעי
באחד לחדש מדרבנן מנין דתנינן בר״ה על
שיש בה חשלות׳ כל סכיכותיה מתריעות ואין מתענין
שכן מצינו בר״ה דמתריעין ואין מתענין מן התלמוד
מנין דהכי תני בירו׳ ר׳ חגיי בר חנינא ורבה בר יוסף׳
תרויהו אמרי זה כמנהג שבעולם אדם

יודע שיש לו דין לובש שחורים ומתעטף ומגדל זקנו שאין
יודע היאך יצא דינו אבל ישראל אינם כן לובשים לבנים
ומתעטפין לבנים ומגלחין זקנם ואוכלים ושותים ושמחים ויודעים
שהקב״ה עושה להם נס הרי מן התלמוד שאסור
להתענות בר״ה ועוד השיב ששני׳ אסור להתענות
חדא שלא נקראו ימי תענית אלא עצרת ימי הטוב׳
והשנית ולא נקראו עם לה׳ יש לעולם ועוד דאמרינן
הקבע חכמי׳ להתענות ד׳ ימי׳ קודם ר״ה כנגד ד׳ ימי׳
שבין ר״ה ליה״כ שאוכלי׳ בהם ואלו הן ב׳ ימי׳ של ר״ה
ושבת שבתים וערב יה״כ וכן הורה להם ר׳ עמרם
גאו׳ לישנו לפי שהוא חג והחות דכתי׳ תקעו
עמן ואחר שהתענן אין להם דכתב שהוא הרואה
הם שתי׳ מדות כדדרשי׳ הלכו יי׳ הקב״ה אומר
עליו קודם שיחטא וגם לאחר שיחטא ויעשה תשוב׳
צ״ל מדת רחמים הוא ולא הוי שם להם שבא
מדת הדין ומן הוא יצו לא יהיה עוסקני והי׳
שהיתה אומרת אסתר למדת הרחמים רצו לחות
הדין מה היתה משרת׳ של מדת הדין שנא׳ נושא
עון ופשע וחטאה ונקה״
הם ד׳ מדות שאז פ״כ שעב׳ רשעות הם זכויות
שעם אלו מרדים חטאות אלו השגגות ופשעו׳
סתמי׳ דהכי׳ עמים אינו מונה שם הלשון רחוה
יש טעם פסוק כנגדם משום דהיין שמו יי׳
יי׳ אל רחום וחנון וגו׳ ונצר חסד לאלפים מונה כנ׳
מדות דנוצר חסד היינו מדה אחת ולאלפים מדה
אחרת שמדה טובה מרובה על של פורענות אחת
על ה׳ מאות דהוהם כנ׳ על רעמים והכי כתב
לאלפים מן סתרי שלה ס׳ היינו מביהם
היה מתענה כה׳ והיה מכ׳ לדיה מקן מתענ׳
חלום שהתכנה חכמי׳ להתענות אפי׳ בשבת אעפ״
שספק הוא יום הוא על מלך או על שר וכל גזרה
שבכחר הוא ערן שמותר להתענות ואין ע׳ להחר
אכילתם כהל עריל׳ דטעם התענית חלום יום הוא
על מלוך הרי בכחר שצריך להתענות בו כי מעבר
בו מלוין לו מן השמים אבל בה׳ שלא לטובה דינן
אותו ויום מכיר מעצמו שיש בו עונות יתענה קודם
לה׳ ושמעתי שהל׳ משה בן רבי׳ אפרים היה מורה
להתענות בר״ה כדי שלא יהא שלחן מלא ושלחן
רק חסר שהרי כל המועדי׳ כת׳ פרים ובר״ה כת׳
פר בן בקר אחד והשיב עוז הלל לגיעד מכוהם
אל כשהיב עשת עלי יתענו דתניא פ׳ לולב וערבה
הפרים הולכים והמעטין והכבשי׳ מעכבי׳ זה את זה ר׳ יהודה
או פרים אין מעכבי׳ זה את זה שהרי מתמעטים
והולכי׳ אלו והרי סן מתמעטי׳ והולכי׳ בי׳ לא מבעיי
שלחן רק חסר אפשה אין מתענה תלה ומנהג
משך לאוש הכיוו לויה שאסור להתענות כה
ראוי פך רהה מיתיב רב אחא בר רב סהמו כשלש׳
כשפי׳ שלה ארשתנו מן שטריו לפי שמשם אחת
נגד עולם הרשע שואר על ישרא׳ שלא להזכיר שם